HUGO DE SANCTO VICTORE. EXCERPTA
3. Viertel 12. Jh.
Seite 72r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

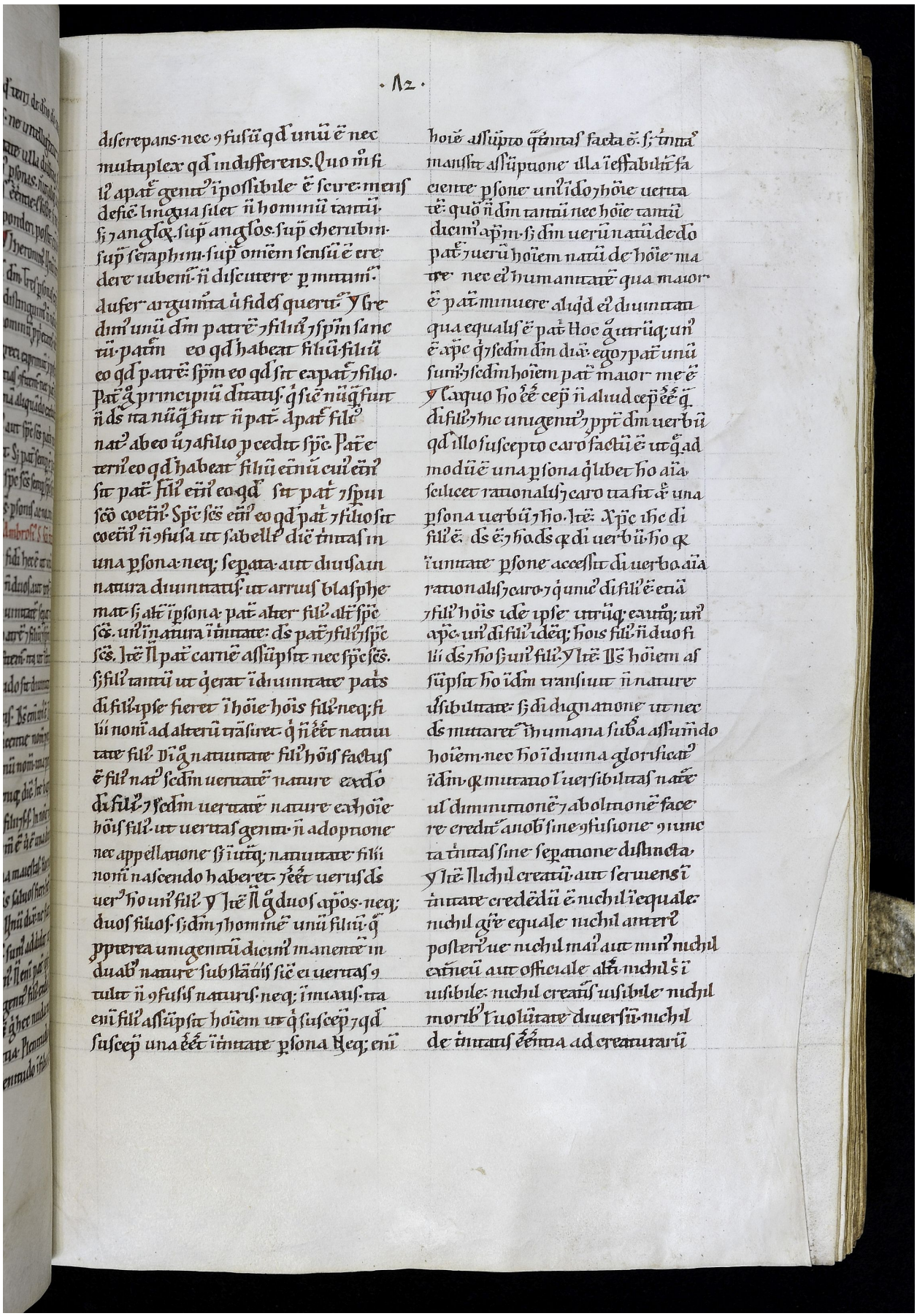

discrepans nec ꝺ fusu qd unu ē nec
multiplex qd indifferens. Quo m̃ si
il̃ apat̃ genit̃ i possibile ē scire mens
defiē lingua silet ñ hominū tantū.
sj ꝺ angloꝝ. sup̃ anglos. sup̃ cherubim.
sup̃ seraphim. sup̃ omēm sensū ē ere
dere iubem̃. ñ discutere. p minimi.
dufer argumta ú fidei querit. ⁊ ꝛe
dim̃ unū dm patrē ꝺ filiū ꝺ spm̃ sanc
tū. patrem eo qd habeat filiū. filiū
eo qd patrē. spm̃ eo qd sit ex pat̃ ꝺ filio.
Pat̃ ꝝ principiū dicitur. q̃ sicē nūq̃ fuit
ñ ds ita nūq̃ fuit ñ pat̃. a pat̃ filiꝰ
nat̃ ab eo ū ꝺ a filio p cedit spc. Pat̃ e
terni eo qd habeat filiū eternū cui eēn̄
sit pat̃. filiꝰ eēn̄ eo qd sit pat̃ ꝺ spm̃
sc̃ō coeēn̄. Spc̃ sc̃s eēn̄ eo qd pat̃ ꝺ filio sit
coeēn̄ ñ ꝺ fusa ut sabellꝰ dicē trinitas in
una psona. neq; separata. aut diuisam
natura diuinitatis. ut arrius blasphe
mat. sj alt̃ ipsona. pat̃ alter filiꝰ. alt̃ spc̃
sc̃s. unꝰ in natura i ūnitate. ds pat̃ ꝺ filiꝰ ꝺ spc̃
sc̃s. Ꝛtē ll pat̃ carnē assūpsit nec spc̃ sc̃s.
sj filiꝰ tantū ut q̃ erat i diuinitate pat̃s
di filiꝰ ipse fieret i hoīe hoīs filiꝰ. neq; fi
lii nom̃ ad alterū trāsiret. q̃ ñ ēēt natiu
tate filiꝰ. Vi ꝝ natiuitate filiꝰ hoīs factus
ē filiꝰ nat̃ secdm ueritatē nature ex eo
di filiꝰ ꝺ sedm ueritatē nature ex hoīe
hoīs filiꝰ. ut ueritas genit̃ ñ adoptione
nec appellatione sj ñ ūtq; natiuitate filii
nom̃ nascendo haberet. ēēt ueritas ds
uerꝰ ho unꝰ filiꝰ ⁊ Ꝛtē ll q̃ duos apos. neq;
duos filios. sedm ꝺ hominē unū filiū. q̃
ꝓpterea unigenitū dicim̃ manentē in
duab̃ natur̃ substātiis sicē ei ueritas ꝺ
tulit ñ ꝺ fusis naturis. neq; i mixtis. ita
enī filiꝰ assūpsit hoīem ut q̃ suscep̃ ꝺ qd
suscep̃ una ēēt i ūnitate psona. Ꝛ neq; enī
hoīē assūpto q̃ ūnitas facta ē. sj ūnitas
manisit assūptione illa ineffabilitē fa
ciente psone unitēdo ꝺ hoīe ueritā
tē. quō ñ dm tantū nec hoīe tantū
dicim̃ ap̃m. sj dm ueritū natū de do
pat̃ ꝺ ueritū hoīem natū de hoīe ma
tre. nec ei humanitatē qua maior
ē pat̃ minuere aliqd ei diuinitatis
qua equalis ē pat̃. Hoc q̃ utrūq; unꝰ
ē ap̃e q̃ ꝺ sedm dm dicit̃. ego ꝺ pat̃ unū
sum̃ ꝺ sedm hoīem pat̃ maior me ē.
⁊ Cuquo ho ēē cep̃ ñ aliud cep̃ ēē q̃
di filiꝰ ꝺ hic unigenitꝰ ꝺ ppter dm uerbū
qd illo suscepto caro factū ē ut q̃ ad
modū ē una psona q̃ liber ho aīa
scilicet rationalis ꝺ caro ita sit ēē una
psona uerbū ꝺ ho. Ꝛtē. Xpc̃ ihc di
filiꝰ ē. ds ē. ꝺ ho ds q̃ di uerbū. ho q̃
i unitate psone accessit di uerbo aīa
rationalis ꝺ caro. ꝺ q̃ unꝰ di filiꝰ ē. ena
ꝺ filiꝰ hoīs idē ipse utrūq; earūq; unꝰ
ap̃e. unꝰ di filiꝰ idēq; hoīs filiꝰ. ñ duo fi
lii ds ꝺ ho sj unꝰ filiꝰ. ⁊ Ꝛtē ll s hoīem as
sūpsit ho idm transiuit ñ natur
ē sibilitate. sj di dignatione ut nec
ds mutaret in humana sub assūmēdo
hoīem. nec hoī diuina glorificat̃
idm q̃ mutano l uersibilitas natē
ul diminutionē ꝺ abolitionē face
re credēdū ē. nobis sine ꝺ fusione ꝺ unc
ta ūnitas sine separatione distincta.
⁊ Ꝛtē ll nihil creatū. aut seruiens i
ūnitate credēdū ē. nihil i equale
nihil q̃ ē equale. nihil anterior
posterius ue. nihil maius aut minus. nihil
exterius aut officiale alt̃. nihil s i
uisibile. nihil creatus uisibile. nihil
mortis uolūtate diuersū. nihil
de ūnitatis ēēntia ad creaturarū